

Смирнов Є.В.

*кандидат економічних наук, старший викладач
кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Смирнова О.П.

*здобувач відділу історії України
XIX – поч. XX .ст
Інституту історії України*

Smyrnov I.V.

*PhD in Economics
Senior tutor of the department of business economics
SHEE “KNEU named after Vadym Getman”*

Smyrnova O.P.

*PhD student of department of Ukraine’s history
XIX – ear of XX century
Ukraine history institute*

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
PROSPECTS OF UKRAINE TOURISM**

Результати. Узагальнюючий класифікуючий орган, Міжнародна асоціація наукових експертів в сфері туризму, пояснює термін соціально-економічної системи «туризм», як сукупність взаємовідносин, зв'язків та явищ, що виникають у процесі переміщення і перебування певної особи в місцях, які не є її постійним місцем проживання та не пов'язані з їх трудовою діяльністю [1, с. 15-16].

За результатами 2014 року у системі туризму створюється близько 9% світового ВВП та 6% загального експорту (1,5 трлн доларів), кількість туристських прибуттів у 2014 році досягла позначки 1133 млн осіб, умовно кажучи, кожна сьома людина на землі була туристом [2].

У 2014 році доля туризму у світовому ВВП становить 10-11%, 29% у світовому експорті послуг та 6% загального експорту (але в 2014 році 6% експорту є 1,5 трлн дол.) [2].

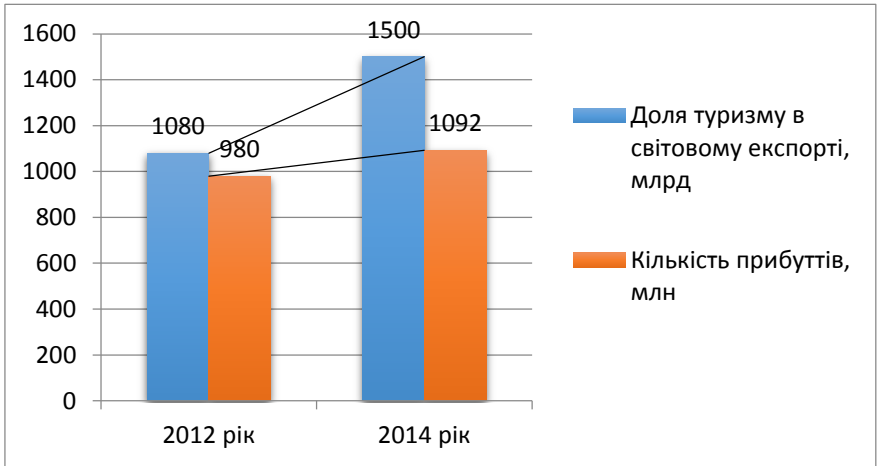

Рис. 1 – Оборот в сфері туризму та кількість туристських прибуттів 2012-2014 рр.

У світі розроблено багато класифікацій цілей туристичних подорожей. До традиційних і визнаних ми додали більш сучасні і ті, що розвиваються:

1. Спортивний туризм. Незважаючи на те, що у цього виду туризму є декілька тлумачень, але основною ідеєю цього виду туризму є участь спортсменів в спортивних заходах, змаганнях зі спортивного туризму, експедиціях і екскурсіях.

2. Агротуризм (сільськогосподарський зелений туризм) – один з перспективних для України видів туризму, який передбачає відпочинок туристів у сільській місцевості (переважно, приватні садиби) пов'язаний із взаємодією відпочиваючих із навколишнім середовищем [3].

3. Науковий туризм як наслідок наукової мобільності з'явився порівняно нещодавно. У березні 2015 року Україною була підписана (а в серпні 2015 року ратифікована) Угода про наукове співробітництво Україні в рамках Європейського проекту Horizon-2020.

4. Хоббі-туризм (програмний туризм). Новий тренд в туристичній індустрії, який враховує вподобання клієнта і його захоплення (подорожі замками Європи, північні тури, гастрономічні тури, тощо).

Україна де-юре є членом Всесвітньої туристичної організації з 1997 року (UNWTO), але за основними ключовими параметрами у декілька разів відстає від світових лідерів ринку туристичних послуг (рис. 2).

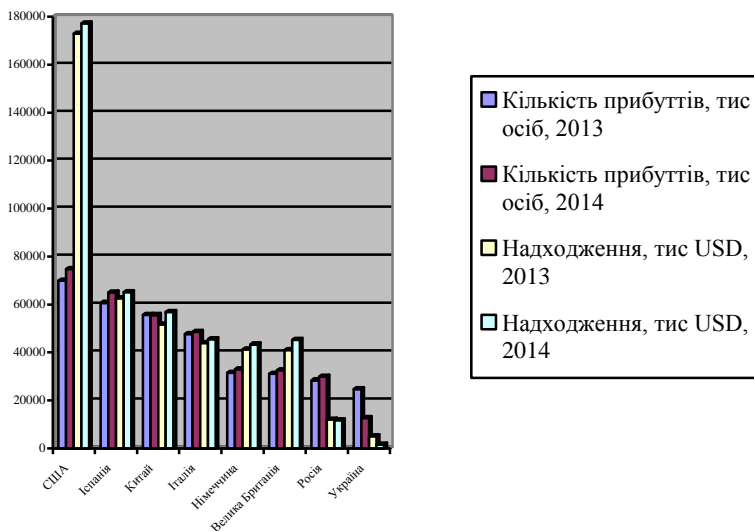

Рис. 2 – Туристичні потоки країн світу, 2013-2014рр. [2; 4].

Однак, незважаючи на великі потенційні можливості, туризм в Україні все ще розвинений недостатньо сильно. Серед актуальних проблем його розвитку: недостатнє рекламно-інформаційне забезпечення або взагалі його відсутність; слабка управлінська культура туризму; недостатньо висока якість послуг та невідповідність матеріальної бази і якості послуг міжнародним вимогам та інші. Як приклад, можна навести Програму розвитку туризму в м. Києві на 2011-2015 роки, де багато моментів і пунктів носить суто декларативний характер, а суттєве державне фінансування обмежується членськими внесками за участь України в всесвітній туристській організації [5].

Для забезпечення цих стандартів потрібні цілеспрямовані комплексні дії держави і бізнес-сектору, що потребують значних коштів. Туристичний комплекс України і цілому сьогодні не є інвестиційно привабливим за наявності таких причин:

1. Відсутність кроків до децентралізації економічної діяльності.
2. Наявність надмірного регулювання туристичної галузі з боку держави, її наглядових і контролюючих органів.
3. Існуюча потреба в ліцензуванні туристичної діяльності.

4. Відсутність дієвого механізму страхування курортно – туристичного бізнесу.

Аналітичні данні останніх років свідчать про те, що країни Центральної та Східної Європи тільки в 2014 році продемонстрували 5% зниження активності після трьох поспіль років сталого зростання [4]. Це стало можливим внаслідок зниження активності зовнішнього туризму Росії, а також різкого падіння числа туристів в Україну з-за триваючого конфлікту (-48%), утримуючи при цьому світову частку на рівні 2.2%. Але навіть з такими катастрофічними результатами Україна зберегла за собою 3 місце за показником ІТА серед країн Центральної та Східної Європи після Росії – 29848 тис осіб і Польщі – 16000 тис осіб.

Для прискорення розвитку туристичної галузі необхідно впровадити наступні заходи:

1. Намагатися проводити культурні та спортивні заходи світового масштабу;
 2. Впроваджувати інновацій на всіх етапах розвитку ринку (e-commerce, online-туризм, індивідуальне планування турів, програмний туризм);
 3. Залучати кошти до туристичного ринку, активно допомагати у розбудові інфраструктури, зокрема транспортної, а також підтримувати та дотримуватися міжнародних стандартів;
 4. Поступово і систематично покращувати інвестиційний клімат: стабілізація фінансової системи, захист прав власності і корпоративних прав, сприятливий податковий клімат для іноземних партнерів;
 5. Створювати актуальний туристичний бренд держави і покращувати міжнародний імідж України;
 6. Подальша сегментація ринку туризму, поширення інформації за кордон для суб'єктів попиту з різними рівнями доходу.
- Отже, туризм в Україні, за умови його правильної організації, є ефективним соціальним інститутом, формою культури дозвілля, яке може продуктивно вирішувати нагальні соціальні та моральні питання сучасного світового суспільства, прискорювати створення ним програм та стратегій співпраці у напрямках подолання бідності та створення на її ґрунті тероризму, пом'якшення напружених взаємовідносин між регіонами країни, досягнення якісно нового рівня суспільного і економічного розвитку.

Список літератури:

1. Дурович А. П. Организация туризма// Издательский дом "Питер" - 2012.- 318 с.
2. UNWTO Tourism Highlights, 2014 Edition [Electronic resource]: <http://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284416226>
3. Гальцова І. Зелений туризм: недоліки існуючого законодавства [Електронний ресурс]: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=2999>
4. UNWTO Tourism Highlights, 2015 Edition [Electronic resource]: <http://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284416899>
5. Програма розвитку туризму в м. Києві до 2015 року [Electronic resource]: <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-programi-rozvitku-turizmu-v-m.-kievi-do-2-doc67577.html>

Кригін А.С.

*аспірант кафедри менеджменту та математичного моделювання
ринкових процесів
Одеського Національного університету ім. І.І. Мечнікова*

Терлецький Ю.В.

директор фірми «Будпроект»

Krygyn A.

*PhD student,
Odessa Mechnikov's National University*

Terletzky J.,

Director «Budproect»

СТВОРЕННЯ УМОВ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В ГАЛУЗІ БУДІВНИЦТВА: ТРАНСДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД

CREATING CONDITIONS FOR ECONOMIC SECURITY IN THE FIELD OF CONSTRUCTION: TRANSDISCIPLINARY APPROACH

Категорія трансакційних витрат є головним поняттям теорії прав власності та відноситься до одного з головних досягнень неінституціонального підходу в економіці. Вона була вперше наведена у наукових роботах Р.Коуза - "Природа фірми" (1937 г.) та